

[Aksel Larsen.]

til undervisnings- og socialministeriets udgifter på den ene side, dels til de militære udgifter på den anden side.

Men lad mig så i øvrigt sige, at det ærede medlem hr. Peter Nilsen er irriteret over, at vi har foreslået børnetilskuddet forhøjet ud over, hvad regeringen har foreslået, og siger, at det er de sædvanlige overbud, og det er det princip, vi kender fra socialistisk folkeparti. Ja, det kender vi også fra regeringen. Når vi foreslår 600 kr. i lønmodtagerfradrag, kommer regeringen og siger 800 kr., og vi bebrejder ikke regeringen dette, men så må vi virkelig også kunne tillade os at komme med forslag om større børnetilskud. Men desuden er det sådan, at vi hele tiden har ment, at børnetilskuddet var for lavt, og at det burde forhøjes, uanset hvad man ellers gjorde, og så synes vi, det er for lidt at komme med en forhøjelse på 150 kr. pr. barn, idet man siger, at det giver kompensation for de nye forbrugsafgifter.

Hertil kommer yderligere, at regeringen har droppet pensontilskuddet. Det beklager det ærede medlem hr. Peter Nielsen, men alligevel vil det ærede medlem ikke være med til at føre alle pensontilskuds-pengene over til børnetilskuddet. Det havde vi gerne set, og vi kunne sådan set godt have foreslået en forøgelse af børnetilskuddet ikke med 200 kr., men med 250 kr. Så havde pengene passet. Men så er jeg bange for, at vi yderligere var blevet bebrejdet af det ærede medlem hr. Peter Nielsen, at vi kom med helt fantastiske overbud. Derfor har vi tilladt os at begrænse os til dette.

Nå, regeringen har jo åbenbart skaffet sig et flertal for sin reviderede buket, og det er ikke min opgave her at blande mig for meget i diskussionen om de to afhoppere fra venstre. De må naturligvis selv om, hvorvidt de mener, de kan stå model til det, de har gjort. Jeg tror ikke, det volder venstre nogen sorg, selv om det måske volder nogen irritation i øjeblikket, og så må regeringen naturligvis selv om, om den virkelig tror, at dens anseelse vil vokse, når den klarer sig på den måde. Jeg kunne fristes til at bruge et citat fra en roman, jeg læste som dreng; den hedder „Quo vadis?“, og dér forekommer en udtalelse møntet på Nero, der glæder sig over Roms brand. Så siger Petronius til ham: „Synet er dig værdigt,

som du er synet værdig.“ Jeg vil ingenlunde sammenligne den højtærede statsminister med Nero, og her drejer det sig ikke om Roms brand, men dog sige, at det ærede medlem hr. Westerby er statsministeren værdig, som statsministeren er det ærede medlem hr. Westerby værdig.

Regeringen har skaffet sig et flertal ved hjælp af de to afhoppere fra venstre og ved hjælp af sin gamle, prøvede radikale sutteklud, som forgæves søger at komme til at sige „goddag, og skal vi så være gode venner?“ til venstre og de konservative. Ja, der var engang en prøvet parlamentariker, som stod på denne talerstol og talte om det radikale venstre, og han sagde, at når man ser på, hvad der foregår på Københavns rådhus, har man indtryk af, at deroppe er de radikale frie mænd, som ånder ved lunger, men her i folketinget synes de at være en art undervandslevende væsener, der ånder ved gæller. Jeg troede, fordi det ærede medlem hr. Baunsgaard så mange gange siden valget har stået og lagt luft mellem sig og regeringen, at nu var det radikale venstre ved at blive frie mænd, der åndede ved lunger, men jeg må indrømme, at de småting, det ærede medlem hr. Baunsgaard kom med nu, ikke giver et sådant indtryk, slet ikke da han uden at ville i regering alligevel vil være med i en regeringstrekant. Det skulle jeg da naturligvis være glad for, hvis det radikale venstre så hjalp med til at gøre regeringens skattepolitik, socialpolitik og boligpolitik bedre, end den er, men det synes jo ingenlunde at være tilfældet.

Det ærede medlem hr. Baunsgaard havde ellers bebudet, at han ville komme med en række storstilede forslag, men når det kun drejer sig om 6 øre på benzinen, der ikke må lægges på, og om, at en skæringsdato skal rykkes fra den 16. til den 26. marts, virker det straks noget mindre storstilet.

Jeg forstår, at regeringspartiet og det radikale venstre ikke ønsker valg nu, og det er medvirkende til, at det er gået, som det er. Det er muligt, at der er andre, der heller ikke ønsker valg.

Når det ærede medlem hr. Baunsgaard imidlertid siger, at folketinget er uarbejdsdygtigt efter sidste valg, så mener jeg, at han burde være med til at sørge for at skaffe en anden sammensætning af folketinget. Det ville være ansvarsbevidst. Jeg er over-